

θαῖν' ἀπὸν γκαβό, πρὸ πολλὸν γκαβός γίνεται π' αὐτόν (συνών. μετὴν προηγουμ.) αὐτόθ. β) Μωρός, ἀνόητος Εὐβ. (Ἀετ. Γραμπ. Κάρυστ.) γ) Πονηρός, κακὸς Μακεδ. (Βρία Λόφ. Μοσχοπόταμ.): Εἰβ' ἰουῖτους γινῖν τῶν γκαβός Λόφ. Γκαβός ἄθρουπους ἢ ἀφέντ'ς ἢ Λιφτέρ'ς Μοσχοπόταμ. Τ' ἀσβέλ' εἰβ' τοῦ γκαβότιου ζούζ'λου (ἀσβέλ' = τὸ ζῶον ἄσβος, ζούζ'λου = ζῶον) Μακεδ. (Βρία). δ) Ἐπὶ κτισμάτων, σκοτεινὸς λόγῳ ἐλλείψεως θυρῶν καὶ παραθύρων Θεσσ. (Ἀετόλοφ.): Νὰ βάλουμε θυρὰ παραθύρα! Γκαβό θά 'νι τοῦ σπῖτ'; 4) Ἐπὶ ὑφάσματος, ὁ ἔχων ἐρυθρὰς καὶ μαύρας ραβδώσεις Μακεδ. (Χαλκιδ.): Γαβός ἀλατζᾶς.

β) Οὐσ. 1) Ἀρσεν. γκαβός ὁ, ὄν. παιδιᾶς, ἡ ὁποία παίζε-ται ὡς ἐξῆς: Δύο παιδιὰ, τὸ ἓνα ἐκ τῶν ὁποίων ἔχει δεμένους διὰ μανδηλίου τοὺς ὀφθαλμοὺς, κρατοῦν τὸ ἄκρον σχοινοῦ προσδεδεμένου εἰς πάσσαλον. Ὁ τυφλὸς παίκτης ὁδηγεῖται ἀπὸ τὸν ἤχον τοῦ κροτάλου, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ σύντροφός του, καὶ προσπαθεῖ νὰ κτυπήσῃ τινὰ τῶν ἄλλων συμπαικτῶν τῶν κινουμένων περὶ αὐτόν. Ἡπ. (Ζαγόρ. Κόνιτς. κ.ά.): Παίζουμε τοῦ γκαβό; Ζαγόρ. Συνών. τυφλόμυγα, τυφλόπαννα, τυφλόπαννι. β) Εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν κτιστῶν, βακαλᾶος ἀλίπαστος Θεσσ. (Δρακότρ.) 2) Θηλ. γκαβή, εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν παικτῶν, κτύπημα διδόμενον διὰ τῆς χειρὸς ἢ διὰ ζύλου εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ προξενήσῃ πληγὴν Ἡπ. (Κόνιτς.) Θεσσ. (Δρακότρ.): Θὰ μανέφης γκαβιές (θὰ μαζέψης ξυλιές).

β) Εἶδος χαρτοπαιγνίου κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ παίζοντες λαμβάνουν ἐναλλάξ ἀνὰ ἓν παιγνιόχαρτον ἐκ τοῦ σωροῦ τῶν 52 τῆς δεσμίδος, ὑπολογίζοντες τοὺς βαθμοὺς ὡς καὶ κατὰ τὴν κοινὴν ἀθῆν. Ἡπ. (Ἰωάνν.) γ) Εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν κτιστῶν, δεσμὶς παιγνιοχάρτων Θεσσ. (Δρακότρ.): Φρ. Μπραχαλίζου γκαβή (χαρτοπαίζω). δ) Ὁπὴ εἰς μαλλίνην κάλτσαν Μακεδ. (Γαλατ.): "Εἴχ' τρανὴ γκαβιά. 3) Κατὰ πληθ., οἱ ὀφθαλμοί, ὑβριστικῶς, χλευαστικῶς Εὐβ. ("Ἀκρ. Αὐλωνάρ. Στρόπον. κ.ά.) Θεσσ. (Νερόμυλ.) Θράκ. (Ὀρτάκ. Τσακίλ. κ.ά.) κ.ά.: Εἶνι γαλανὰ τὰ γκαβά μ' κὶ δὲ δέχονται φῶς Νερόμυλ. "Ανοίξε τὰ γαβά σ' Αὐλωνάρ. Ποῦ τὰ ἔχ'ς τὰ γκαβά σ' καὶ δὲ λέπ'ς; "Ἀκρ. "Αῖξε τὰ γαβά σ', νὰ μὴ σ' τ' ἀνοίξ'νε Τσακίλ. β) Εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν κτιστῶν, τὰ «κουδαρίτικα», οἱ ἰχθύες Μακεδ. (Βλάστ. Σιάτ.) γ) Τὰ πρόβατα Θεσσ. (Γερακάρ. Μαυρέλ. Φωτειν.) Μακεδ. (Βροντ. Γαλάτ. Γήλοφ. Δεσκάτ. Τριφύλλ.): Σῦρι 'ς τὰ γκαβά νὰ τὰ βουσκῇς Γήλοφ. Ποῦ πᾶς; — 'Σ τὰ γκαβά αὐτόθ. || Φρ. Σὰ γκαβά πααίν', μανλιούντι εὐκόλα (σὰν πρόβατα πηγαίνουν, εὐκόλα τὰ ξεγελάς) Γαλατ.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκαβός καὶ ὡς ὄν. ἵππου Μακεδ. (Θεσσαλον.) καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆναι Μακεδ. (Πολύγυρ.) Πελοπν. (Κρέστεν. Ὀλυμπ. Πάτρ.), ὡς παρωνύμ. δὲ ὑπὸ τοὺς τύπ. Γκαβός Ἀθῆν. Ἡπ. Μακεδ. (Βροντ. Κολινδρ. κ.ά.) Γαβός Σάμ. Γαιδός Σάμ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. 'Σ τοῦ Γκαβού Ἡπ. ("Ἀγναντ.) 'Σ τ' Γκαβού τ' Δέσ' Μακεδ. (Ἀρέθους.)

γκαβοσαῖτα ἡ, ἐνιαχ. γκαβουσαῖτα Θεσσ. (Μελιβ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. σαῖτα.

Εἶδος μικροῦ ὄφεως, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὰς λαϊκὰς ἀντιλήψεις εἶναι τυφλός.

γκαβοτάβανος ὁ, Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. κ.ά.) γαβουδάβανος Μακεδ. (Τριφύλλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. τάβανος, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. δάβανος.

Τὸ ἔντομον ὄϊστρος. Πβ. τὸ ἀρχ. μύωψ. Συνών. ἀλο-γόμενιγα, βοιδόμενιγα.

γκαβοτηρῶ ἐνιαχ. γκαβοτηράου Πελοπν. (Γαργαλ.) γκαβοτηράου Πελοπν. (Βερεστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γκαβός, καὶ τοῦ ρ. τηρῶ.

Κοιτάζω ὡς γκαβός, δηλ. μὲ ἡμίκλειστον τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν ἐνθ' ἄν.: "Η κακομοίρα, γκαβοτηράει Βερεστ.

γκαβότοπος ὁ, ἐνιαχ. γκαβότουπους Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. κ.ά.) γαβότουπους Μακεδ. (Βρία κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. τόπος.

Κακός, δύσβατος τόπος ἐνθ' ἄν.: Δὲν ἤγλιπα διπ' κ' ἔπιστα ἢ κακομοίρ'ς σ' ἓνα γαβότουπου Βρία. Εἶνι διπ γκαβότουπους 'ς τοῦ ποντάμ' Γήλοφ.

γκαβοτυφλίτης ὁ, ἐνιαχ. γκαβοτυφλίτ'ς Μακεδ. (Βροντ. Κίτρ. Λόφ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. τυφλίτης.

Ὁ ὄφις τυφλῖνος ἐνθ' ἄν. Συνών. βλ. εἰς λ. γκαβόφιδος.

γκαβοτύχη ἡ, ἐνιαχ. γκαβουτύχ' Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. τύχη.

Ἡ κακοτυχία. Εἴχαμι γκαβουτύχ'!

γκαβούλιακας ἐπιθ. Εὐβ. ("Ἀκρ. Ψαχν. κ.ά.) Ἡπ. (Θεσπρωτ. Κόνιτς. Μαργαρ. Τσαμαντ. κ.ά.) Μακεδ. (Βογατσ. Ζουπάν. Θεσσαλον. Λιμπίν. κ.ά.) Πελοπν. (Αἶγ. Γαργαλ. Μαργέλ. Παιδεμέν.) Στερελλ. (Ἀράχ. κ.ά.) γαβούλιακας Ἡπ. (Ἰωάνν.) Λευκ. Σῦρ. (Ερμούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ούλιακας. Πβ. ἀσπροούλλιακας, κουλό-ούλιακας, κουτσοούλιακας, κουφοούλια-κας, στραβούλιακας κ.τ.τ.

Χλευαστικῶς, ὑβριστικῶς, τυφλὸς εἰς μέγαν βαθμὸν κυριολ. ἢ μεταφ. ἐνθ' ἄν.: "Αῖξε τὰ στραβά σ', γκαβούλιακα! Εὐβ. ("Ἀκρ.)

γκαβοφέρνω Πελοπν. (Κλουτσηνοχ. Κόρινθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ ρ. φέρνω, περὶ τοῦ ὅπ. ὡς β' συνθετ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 252. Εἴμαι ἐλαφρῶς ἀλλήθωρος ἐνθ' ἄν.

γκαβόφιδος τό, ἐνιαχ. γκαβόφιδου Μακεδ. (Δεσκάτ. Κοζ. Νάουσ.) γκαβόφ'δου Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Καρπερ. Κατάκαλ. Νάουσ. Τριφύλλ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. φίδος.

1) Ὁ ὄφις τυφλῖνος Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Καρπερ. Κατάκαλ. Κοζ. Νάουσ. Τριφύλλ. κ.ά.): "Αμα σὶ τσιμπήσ' τοῦ Σαββάτου τοῦ γκαβόφ'δου, πιθαῖν'ς Τριφύλλ. 2) Ὁ ὄφις Τύφλωψ ὁ σκωληκοειδής (Typhlops vermicularis) τῆς οἰκογ. τῶν Τυφλωπιδῶν (Typhlopidae) Μακεδ. (Δεσκάτ.) Συνών. γκαβοτυφλίτης, τυφλίτης, τυφλόφιδος, τυφλόμπουλαρο.

γκαβόχηνα ἡ, ἐνιαχ. γκαβόχ'να Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Τσαγκαρ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Κατάκαλ. Τριχοκκ. Τριφύλλ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός* καὶ τοῦ οὐσ. *χῆνα*.

1) Ὑβριστικῶς, ἡ οἰκιακὴ *χῆνα*, ἡ ὁποία κατὰ τὴν λαϊκὴν πίστιν εἶναι ἀλλήθωρος καὶ ἀδηφάγος Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Κατάκαλ. Τρικοκκ. Τριφύλλ. κ.ά.): *Ἐχ' δυὸ γκαβόχ' νις ἡ μαννιά μ'* (= γικγιά μου) Γήλοφ. || Φρ. *Τρώει σὰ γκαβόχ' να* (ἐπὶ λαϊμάργου ἀτόμου) αὐτόθ. 2) Εἰρωνικῶς, διὰ γυναικα ἡ ὁποία στερεῖται παρατηρητικότητος ἢ ἔχει μυωπίαν Θεσσ. (Τσαγκαρ.): *Ἡ γκαβόχ' να δὲν τοῦ 'δι κὶ κόντιψ' νὰ μπ' ρήσ'* (= κουτουλήση).

γκαβοχροινιά ἡ, ἐνιαχ. *γκαβουχροινιά* Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Ὁξύν. Σταγιῶδ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Τρικοκκ. Τριφύλλ. κ.ά.) Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός* καὶ τοῦ οὐσ. *χρονιά*. Ἔτος ἀφορίας εἰς τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν ἢ τὴν κτηνοτροφίαν ἐνθ' ἂν: *Εἶνι γκαβουχροινιά φέτου. Ψόφ' σαν τὰ πράτα 'ς τοῦ γέννου* (πράτα = πρόβατα, γέννους = γέννηση) Φωτειν. *Γκαβουχροινιά φέτου, ὅλ' ἀνάπουδα μᾶς ἦρθαν. Νὲ σιάρ' νὲ βρίζα νὲ κατσίκια κὶ ἀρνιά* (νὲ = οὔτε, βρίζα = σίκαλις) Γήλοφ.

γκαβόψυχος ὁ, ἐνιαχ. *γκαβόψ'χους* Στερελλ. (Ξηρόμ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός* καὶ τοῦ οὐσ. *ψυχή*.

Ἀνθρωπος μικρόψυχος: *Δὲν οὐνοματίζ' θιὸ οὐ γκαβόψ'χους*.

γκαβρουγιάννης ὁ, ἐνιαχ. *γκαβρουγιάν'ς* Ἡπ. (Κούρεντ.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *ga v ru gi á n i* = εἶδος ξηροῦ τυροῦ.

Τυρὸς ὁ ὁποῖος παρασκευάζεται ἀπὸ ὀρρὸν γάλακτος ἀναμειγμένον μετὰ ποσότητος ἀποβουτυρωμένου γάλακτος. Συνών. *κλοτσότ'ρι, μπάτ'ζος*.

γκαβτζιά ἡ, Θεσσ. (Καλλιπεύκ. Κρυόβρ. Σουκαμν.) *γκάβτζα* Θεσσ. (Κρυόβρ.) *γκαβτζιά* Θεσσ. (Σουκαμν.) *γκαμπτζιά* Θεσσ. (Κακοπλεύρ.) *γκαβγκιά* Χελδρ.-Μηλιαρ., Δημ. ὀνόμ. φυτ., 108 *καμπτζιά* Θεσσ. (Κακοπλεύρ.) *γκαντζιά* Θεσσ. (Κρυόβρ.) *γκαγκτζιά* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *γκαγκτζιά* Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν.) Μακεδ. (Δεσκάτ.) *γκαγκτσια* Μακεδ. (Καταφύγ.) *γκαγκτζιά* Μακεδ. (Σιάτ.) *γκαγκατζιά* Θεσσ. (Καλλιπεύκ.) *γκαγκατσια* Μακεδ. (Βελβ.) *γαργιά* Χελδρ.-Μηλιαρ., Δημ. ὀνόμ. φυτ., 108.

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *g á b j é u* = εἶδος κραταίγου.

1) Τὸ φυτὸν Ροδῆ ἢ κυνοροδῆ (*Rosa canina*) τῆς οἰκογ. τῶν Ροδιδῶν (*Rosaceae*) Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Καλλιπεύκ. Καρυά Κρυόβρ. Σουκαμν.) Μακεδ. (Δεσκάτ. Σιάτ.): Παροιμ. *Ἡ γκαγκτζιά κάνει τριαντάφ' ἄλλα κ' ἡ τριανταφ' ἄλλιά γκαγκτζιά* (ἐκ χρηστῶν γονέων γεννῶνται ἀνάξια τέκνα καὶ τὸ ἀντίθετο ἐκ πονηρῶν γονέων γεννῶνται τέκνα χρηστὰ) Δεσκάτ. Συνών. παροιμ. *Ἀπ' ἀγκάθι βγαίνει ῥόδο κὶ ἀπὸ ῥόδο βγαίνει ἀγκάθι*. Πβ. ἀρχ. παρὰ Πλουτάρχ. Περὶ τοῦ ἀκούειν 44e «ὥς ἂν' ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν | φύονται μαλακῶν ἄνθεια λευκοῖων». Συνών. ἀγριορροδιά, ἀγριοτριανταφυλλιά 1.

2) Τὸ φυτὸν Κράταιγος ἡ μονόγυνος (*Crataegus monogyna*) τῆς οἰκογ. τῶν Ροδιδῶν (*Rosaceae*) Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Καλλιπεύκ. Σουκαμν.) Συνών. *γλογκιά*.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γκαβτζιές* Θεσσ. *Γκαμπτζιά* Θεσσ. (Κακοπλεύρ.) *Γκαγκτζιά* Ἡπ. (Ἀγναντ.)

γκάβτζο τό, Θεσσ. (Γερακάρ. Κρυόβρ.) *κάμπζου* Θεσσ. (Κακοπλεύρ.) Μακεδ. (Τρικοκκ.) *γκάγκτζου* Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γκαβτζιά*. Ὁ καρπὸς τῆς ἀγριοτριανταφυλλιάς Θεσσ. (Γερακάρ. Κακοπλεύρ. Κρυόβρ. Μαυρέλ. Σουκαμν. Φωτειν.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Τρικοκκ. κ.ά.): *Τὰ γκαγκτζα τὰ τρώει τὰ π' ἄλλιά Γήλοφ. Ὑπάρχουν τὰ γλυκὰ γκαγκτζα καὶ τ' ἄλλα τὰ ξινόγκαγκτζα. Τὰ ξινόγκαγκτζα τὰ τρώει αὐτόθ.*

γκάβω Χίος (Πισπιλ.) *γάφτω* Κρήτ. (Σητ. κ.ά.) *γάφνω* Κρήτ. (Σφακ.) *γάβω* Κρήτ. (Ἀμάρ. Μάλλ. κ.ά.) — Γ. Μαθιουδ., Λουλούδα, 4 *γκάβου* Σκυρ. *γκάβγω* Ἰκαρ. Κάρπ. Κασ. Λέρ. *γάβγω* Θήρ. Κρήτ. (Κίσ. Κριτσ. Νεάπ. Ραμν. Σέλιν. Σέμπρον. Σητ. Σφακ. Χαν. κ.ά.) Κῶς Σέριφ. *γκάβγω* Κῶς Λέρ. *γκάφτω* Ἰκαρ. Λέρ. *γάφτω* Θήρ. Κρήτ. Κῶς Σέριφ. *γκάφω* Χίος *γάω* Κρήτ. (Σέλιν. κ.ά.) *κάβγω* Κρήτ. *κάπτω* Λέρ. Ἀόρ. *ἡγκαφα* Ἀμοργ. Δωδεκάν. Ἰκαρ. Λειψ. Χίος (Λιθ. κ.ά.) *ἡγαφα* Α. Κρήτ. Ἀνάφ. Ἀντικύθ. Θήρ. Κῶς Σέριφ. *ἡγκαφα* Ἀμοργ. Ἰκαρ. Σχιν. *ἡγκαφα* Κῶς *ἐκαφα* Ἰκαρ. Λέρ. *ἡγκαφα* Φοῦρν. *ἡγκαφα* Ἰκαρ. *ἡγκοφα* Κίμωλ.

Τὸ ἀρχ. ρ. *κάμπτω* μετασχηματισθὲν κατὰ τὰ λοιπὰ εἰς *-άβω* (*-άφτω*, *-άβγω*) ρήματα διὰ τὸν ὅμοιον ἀόριστον *ἐγκαψα*, *ἡγκαψα* < *ἐκαμψα* δι' ἀποβολῆς τοῦ *μ* πρὸ τοῦ *ψ* καὶ ἀναπτύξεως ἀλόγου ἐρρίνου παρὰ τὸ κ. Πβ. Γ. Χατζιδ., MNE 1, 161 2, 328. Φ. Κουκουλέ, ἐν Ἀθηνᾶ 49 (1939), 108. I. Kalitsunakis, Mittel und Neugriech. Erklär. bei Eustathius, 73-74. Ὁ ἀόρ. *ἡγκαψα* ἐκ συμφύρ. πρὸς τὸ *κόβω*.

1) Κάμπτω, παρακάμπτω γωνίαν δρόμου ἢ κορυφὴν λόφου ἢ ἄκρην ἀκρωτηρίου κ.τ.τ. καὶ οὕτω γίνομαι ἀφανὴς Ἀμοργ. Ἀνάφ. Θήρ. Ἰκαρ. Κάρπ. Κασ. Κῶς Λέρ. Σκυρ. Χίος (Λιθ. κ.ά.): *Ἡγκαψε τὸ δρόμο Ἀμοργ. Νά τον! Τώρα γκάβγει τὸ σοκάκι Κῶς Ἡγαψε ἡ πέρδικα Σέριφ. Ἐγκαψε τὴ διασφαῖ τσαι δὲ φαίνεται* (διασφαῖ = σχισμὴ βράχων) Σκυρ. *Ἐγκαψε τώρα ὁ λαγός, ποῦ νὰ τὸν προφτάσῃ τὸ λαγωνικό!* αὐτόθ. Ἀπέσω *ἐγκαψεν* (ἐπροχώρησε πρὸς τὸ ἐσωτερικόν, μεσογειότερον) Χίος. *Ἐκάψασιν πῖς' τὰς ράχας Ἰκαρ. Συνών. ἀπογογρίζω Α1, ἀποκολώνω Β2, γέρνω 4β, διασελῶ, καβαντζάρω, σκορέρνω, στρίβω. β)* Ἐπὶ ἡλίου ἢ σκότους, κλίνω πρὸς τὴν δύσιν ἢ τὴν ἀνατολὴν Ἰκαρ. Κρήτ. Κῶς: *Ἡγκαψεν ὁ ἥλιος Ἰκαρ. Ἡγκαψεν ἡ νύχτα* (παρῆλθεν ἡ νύκτα, ξημερώνει) Κῶς || Ἀσμ.

Τραοῦδα, Καφαλάκι μου, *μαζί νὰ τραουδοῦμε κὶ ὥσπου νὰ νγάφῃ ἡ νυχτιά, τὰ πάθη μας νὰ ποῦμε* Κῶς. Συνών. *γέρνω Β2*.

2) Στρέφω, ἐπιστρέφω Κρήτ. Κῶς: Ἀσμ.

Ὁ κάθε εἰς τὸ δόπο *δου*, 'ς τὸ μέρος του νὰ γάφῃ Κρήτ.

Καθίζει γράφει μιὰ γραφὴ καὶ τοῦ Χατζῆ τὴ βέβει

— *Γάψε, Χατζῆ 'ς τὸ δόπο σου, μὰ 'πά δουλεῖα δὲν ἔχεις* αὐτόθ.

Σ τὸν πέλεμον ἡπήγαμε κ' ἡνγάψαμεν ἀνδάμα

κ' ἡμάθαμεν εἰνδα λοῆς τὸ σκότωμα 'ναι πρᾶμα

Κῶς. 3) Φεύγω, ἀναχωρῶ Ἀντικύθ. Θήρ. Ἰκαρ. Κρήτ. (Ἀμάρ. Κίσ. Κριτσ. Σέλιν. Σέμπρον. Σητ. Σφακ. κ.ά.) — Γ. Μαθιουδ., Λουλούδα, 4: *Ἐγαψε, βρέ, ὁ σῦδεκνός σας;—* Ὅι, *ταχιά θὰ γάφῃ Σέλιν. Γῆ φάε, γῆ γάψε Σφακ. Ἐνα σφακιανὸ καῖκι ἔγαψεν ἀποπά' 'ς τὸ καλὸ καταβόδιο αὐτόθ. Ἰσαμε*

